

"Syng sammen" på Rødovre Bibliotek

Lørdag d. 27. november 2021 kl. 12:00

Kammerkoret Audite

Dirigent: Erik Knudsen

Klaverakkompagnement: Bo Anker Hansen

PROGRAM

<i>Audite</i>	"Vær velkommen, Herrens år" (Berggreen/Grundtvig)
FÆLLES	<i>Nu falmer skoven trindt om land</i> (Nebelong/Grundtvig) <i>Du som har tændt millioner af stjerner</i> (Erik Sommer/Johs. Johansen)
<i>Audite</i>	"Der er ingenting i verden så stille som sne" (Hamburger/Rode) "Det er hvidt herude" (Laub/Blicher)
FÆLLES	<i>Spurven sidder stum bag kvist</i> (Aagaard/Aakjær)
<i>Audite</i>	"Hil dig, havets stjerne" (Lange-Müller/Thor Lange) "Maria gennem torne går" (Tysk/Thomas Alvad)
FÆLLES	<i>Mariehønen Evigglad</i> (Henning Hansen/Halfdan Rasmussen) <i>Jeg ved en lærkerede</i> (Carl Nielsen/Harald Bergstedt)
<i>Audite</i>	"En rose så jeg skyde" (Gl. tysk - Prætorius/Ukendt) "Mit hjerte altid vanker" (Carl Nielsen/Brorson)
FÆLLES	<i>Der er noget i luften</i> (Gregersen/Gregersen)
<i>Audite</i>	"Gammel julesang" (Lange-Müller/Ernst von der Recke)
FÆLLES & Audite	<i>Dejlig er jorden</i> (Schlesisk/Ingemann)

Kammerkoret Audite er medlem af **Kor72**

Koncerten er støttet af **Rødovre Kulturråd**

FÆLLESSANGE

Nu falmer skoven trindt om land

1 Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler;
alt flygted storken over strand,
ham følger viltre svaler.

2 Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

3 Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af travet.¹

4 Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

5 Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

Tekst: N.F.S. Grundtvig 1844.
Melodi: Johan H. Nebelong 1889

¹ opstilling af kornneg

Du, som har tændt millioner af stjerner

1 Du, som har tændt millioner af stjerner,
Tænd i vort mørke en tindrende tro.
Du er vort lys, og du vogter og værner
Os, så vi sover i tryghed og ro.

2 Tak for den lysende dag, der er gået,
Gaver til os, dine hænder har rakt.
Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
Tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt!

3 Tak for her glæde, der fyldte vort hjerte,
Hver gang du gjorde vort liv til en fest.
Hjælp os at bære hver byrde, hver smerte,

Du ved alene, hvad tjener os bedst.

4 Tak for de mennesker, som blev vor støtte,
Når vi fandt vejen besværlig at gå.
Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
Mød du os selv i de svage og små!

5 Du, som har tændt millioner af stjerner,
Mørket i verden vil du byde trods.
Du er vor Far, den, der vogter og værner,
Lys i det mørke, som kommer fra os.

Tekst: Johannes Johansen, 1981
Melodi: Erik Sommer, 1981

Spurven sidder stum bag kvist

1 Spurven sidder stum bag kvist,
såmænd om ej det fyger!
Kålgårdspilen piber trist
for nordenblæstens byger.
Lul - lul! rokken går
støt i moders stue,
og jo mere vinden slår,
des mer får arnen lue.

2 Skarpe smæld af branket malt,
og karters kåde skratten,
fjerne grynt af husets galt
og barneleg med katten -
Lul, - lul! rokken går,
flittig foden træder,
kun sålænge hjulet står,
som lille søster græder.

3 Far har røgtet kvæget ind,
med halmen tættet karmen.
gnedet grisens blanke skind,
at den må holde varmen.
Lul - lul! rokken går!
Far mod stuen stiler,
mor en bugt på tråden slår,
ser op på far og smiler.

4 Barnet i sin mørkningskrog
ta'r søvnig til at gabe,
snart det vil sin billedbog
af de småhænder tabe.

Lul, - lul! rokken går!
Ild om gryden slikker,
vejrets svøb om gavlen slår,
og hagl mod ruden klikker.

5 Mor kan næppe se sit spind
og næppe tråden mage;
hej, da bæres lyset ind
og stilles i sin stage.
Lul - lul! rokken går,
tenens rappe vinge
over fyrrebjælken sår
en skok af skyggeringe.

6 Pigen nys fra gruens glød
svang bort den sorte gryde,
sænkede den i sengens skød
for grødens trods af bryde.
Lul, - lul! rokken går!
Nadverbordet samler;
store sidder, mindre står
på bænk og bitte skamler.

7 Far ta'r ned så tung en bog,
med Gud han hvisker sammen,
famler lidt ved spændets krog
og lukker med et: Amen!
Lul - lul! rokken går,
ensomheden synger,
mulmet tæt om taget står,
og sneen går i dynger.

8 Her ved moders gamle rok
hun lærte mig at stave,
syng om "den hvide flok"
og "al hans nådegave"
Lul - lul! rokken står!
Men dens nyn og sange
vemodsfuld mod hjertet går,
når kvældene bli'r lange.

Tekst: *Jeppé Aakjær, 1910*

Melodi: *Thorvald Aagaard, 1915*

Mariehønen evigglad

1 Mariehønen Evigglad
gik tur på et rabarberblad
og mødte Søren Snegl, der lå
og sov med sneglehuset på.

2 Da blev det regn og tordenvejr,
og Evigglad fik våde tæ'r;
så derfor slog hun bankeslag
på sneglehusets lille tag.

3 Og sneglen råbte højt: Kom ind
i læ for torden, regn og vind;
her er lidt snævert, som du ser,
men der er lunt og tørvejr her.

4 Så sad de begge to og lo
i Søren's lille sneglebo.
Og hvis jeg ikke tager fejl,
blev Evigglad til Madam Snegl.

Tekst: *Halfdan Rasmussen*

Melodi: *Henning Hansen*

Jeg ved en lærkerede

1 Jeg ved en lærkerede,
jeg siger ikke mer;
den findes på en hede,
et sted som ingen ser.

2 I reden er der unger,
og ungerne har dun.
De piper de har tunger,
og reden er så lun.

3 Og de to gamle lærker,
de flyver tæt omkring.
Jeg tænker nok de mærker,
jeg gør dem ingenting.

4 Jeg lurder bag en slåen.
Der står jeg ganske nær.
Jeg rækker mig på tåen
og holder på mit vejr.

5 For ræven han vil bide
og drengen samle bær.
men ingen skal få vide,
hvor lærkereden er.

Tekst: *Harald Bergstedt, 1921*

Melodi: *Carl Nielsen, 1924*

⇒⇒⇒

Der er noget i luften

1 Der er noget i luften,
jeg ved ikke hvad,
som forår, skønt skoven
har mistet hvert blad.
Der er noget i luften,
som rosernes duften,
som fuglenes fryd,
skønt rosen er falmet, og fuglen
er draget mod syd.

2 Der er noget i luften,
som gør mig så glad,
som frisker mit hjerte
i ungdommens bad.
Der er noget herinde,
et strålende minde
med kærter og sang
om julen derhjemme, derhjemme
hos moder en gang.

3 Der er noget i luften,
et barndommens bud,
som lyser imod mig
som stjernen fra Gud,
som leder mig stille
til frelseren lille
med barndommens fryd,
skønt barndommen flygted' som fuglen,
der rejste mod syd.

4 O kom til os alle,
du højtidens drot,
om lokken er gylden,

om håret er gråt,
udbred dine hænder,
mens lysene brænder,
og skænk os din fred,
thi evig, ja evig er glæden,
når du følger med.

Tekst & melodi: *Vilhelm Gregersen* 1911

Dejlig er jorden

1 Dejlig er jorden!
Prægtig er Guds himmel!
Skøn er sjælens pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
gå vi til Paradis med sang.

2 Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

3 Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

Tekst: *B. S. Ingemann*, 1850.

Melodi: *Schlesisk*, 18. årh.

Layout: *Ole*

Audite oktober 2021